

UZASADNIENIE UCHWAŁY

Komisji do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego w sprawie nadania doktorowi Grzegorzowi Osipowiczowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie archeologia

Przedmiotem oceny, będącej podstawą do sformułowania uchwały, było osiągnięcie naukowe w ujęciu ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki obejmujące monografię, a ponadto ogólny dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Kandydata po uzyskaniu przez niego stopnia doktora.

Komisja stwierdza, że osiągnięcia naukowe dr. Grzegorza Osipowicza reprezentują wysoki poziom merytoryczny, zwłaszcza monografia pt. „Społeczności mezolityczne Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego. Próba modelowej analizy wieloaspektowej funkcji i organizacji przestrzennej wybranych obozowisk”, będąca podstawą przewodu habilitacyjnego. Praca ta wnosi wiele nowego do znajomości procesów osadniczych Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego w okresie mezolitu. Komisja również pozytywnie ocenia działalność dydaktyczną i popularyzatorską uznając, że habilitant zasługuje na stopień doktora habilitowanego w swojej specjalności i będzie w przyszłości z powodzeniem kontynuował działalność naukową.

Jak zauważył prof. dr hab. Bogusław Ginter, cytowana wyżej praca podzielona została na sześć zasadniczych rozdziałów poprzedzonych krótkim wstępem i zwieńczonych równie krótkim zakończeniem. Klasyczny układ i następstwo poszczególnych rozdziałów obejmuje stan badań, zastosowane metody i aparaturę, źródła, ich chronologię i przynależność kulturową, wyniki badań traseologicznych i analiz przestrzennych. Profesor B. Ginter stwierdził, że praca ma charakter głównie metodyczny, zaś jej celem jest opracowanie i przetestowanie wiarygodnego sposobu wieloaspektowych badań mezolitycznych tzw. otwartych stanowisk piaskowych.

Prof. dr hab. Lucyna Domańska, podobnie jak większość członków Komisji, zauważyła, że tytuł rozprawy habilitacyjnej sugeruje, iż znajdziemy w niej rozdziały poświęcone charakterystyce społeczności mezolitycznych na wymienionym obszarze. Niestety, takich rozdziałów w książce brak, zaprezentowane zostały w niej jedynie wyniki analizy przestrzennej, przy pomocy tzw. procedury siedmiu kroków, dwóch stanowisk: Sąsieczno 4 oraz Ludowice 6.

Dr hab. Jacek Kabaciński, prof. PAN stwierdził, że interpretacja przestrzenna opisywanych stanowisk jest niezwykle interesująca, niemniej niepozbawiona wielu słabości i pułapek. Recenzent podkreślił, że autor podjął się dzieła niełatwego i obciążonego dużym ryzykiem badawczym. Zaprezentował bowiem wieloaspektową próbę rekonstrukcji organizacji przestrzennej osad mezolitycznych praktycznie jedynie w oparciu o materiały krzemienne. W takiej skali i z takim rozmachem nikt się jeszcze takiego zadania nie podjął na gruncie polskiej archeologii. Nie było ono proste, a skomplikowana struktura wyводу, wielowątkowego i trudnego do śledzenia, współgra ze skomplikowaniem materii, z którą habilitant się zmierzył.

W jednomyślnej opinii wszystkich członków Komisji uzasadniony jest pogląd, że dotychczasowy dorobek i osiągnięcia naukowe kandydata uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora wykazują znaczny wkład w rozwój uprawianej przez niego dyscypliny naukowej.

Komisja do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego wnioskuje do Rady Wydziału Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu o nadanie dr. Grzegorzowi Osipowiczowi stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie archeologia.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Bolesław Ginter